

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

A je tu květen měsíc lásky, znovuzrozená příroda, plno květů a k tomu všemu ta láska tak nějak patří. I když uzavírat manželství v květnu prý přináší smůlu. Otěhotněvší nevěsty rodily v únoru, kdy zesláblé často umíraly. To dnes již nehrozí, ale lidé jsou pověřiví. Že se zrovna v měsíci lásky slaví svátek práce, je trochu divné, jakoby láska byla dřina! I když zabrat někdy dá. Oslava konce nejhorší války to pak dokresluje. Počasí se láme do letního a někteří nedočkaví se již vydávají na dovolenou. Tak si ten květen užijte!

Motto

Osud míchá karty, my hrajeme A. Shopenhauer

Z citátů, reklam, inzerátů a...

„Člověk může udělat, co chce, ale nemůže chtít, co chce.“ A. Shopenhauer

„Co neumíme sami vytvořit, tomu nerozumíme.“ R. Feynman

„Co z toho, že zítra bude líp, když pokaždé, když se ráno vzbudím, je dnes?“

„Od té doby, co lidé přestali věřit v Boha, jsou ochotni věřit kdejaké pitomosti.“

„Neházej všechno do jednoho pytle, neuzvedneš ho.“

„Nejhorší spojení dvou chorob? Alzheimer a průjem. Utíkáš a zapomeš kam a proč.“

„Zloděj vždy promluví první“ židovské přísloví

Víte, že?

- Podle nové teorie tvoří temnou hmotu bláznivě těžké částice <http://jdem.cz/b8e4u2>
- Naše DNA je prolezlá více starobylými viry, než jsme si mysleli. Máme ji pěkně zaneřáděnou, ještě že funguje <http://jdem.cz/b8e4u2>
- Od genetiky k epigenetice aneb Methylace DNA: nové poznatky revolučního rozměru. Přečtěte si zajímavý článek na <http://jdem.cz/b8m7f6>
- Přijde ještě něco horšího, než politická korektnost? Na Západě se to už rodí. <http://jdem.cz/b8m7q8>

Zajímavá úloha

Dokážete nakreslit jedním tahem tento pentagram vepsaný do pravidelného pětiúhelníku? Zkuste to a pokud se vám to nepodaří, řešení naleznete jako obvykle na konci OISovin. Tak hodně zdaru.

Jak dlouho trvá rok?

Roků máme zase několik:

- Siderický rok (též hvězdný rok) je doba, za kterou oběhne Země kolem Slunce vzhledem ke vzdáleným hvězdám. Trvá 365,256 363 051 dne (365 d 6 h 9 min 9 s).
- Tropický rok je doba mezi dvěma průchody Slunce jarním bodem. Trvá 365,242 192 129 dne (365 d 5 h 48 min 45 s). Je to taky perioda se kterou se střídají roční období a jeho délka je tedy důležitá pro tvorbu kalendáře.
- Anomalistický rok je doba, která uplyne mezi dvěma průchody Země přísluním (perihéliem). Trvá 365,259 635 864 dne (365 d 6 h 13 min 52 s).

Pro potřeby kalendáře je rok zaokrouhlen na celé dny a nesoulad s přesnou dobou oběhu kolem Slunce je

zpravidla řešen nestejnou délkou roků. V České republice používaný solární gregoriánský kalendář má běžně 365 dní a rozdíl dorovná „pravidelně“ vkládaným přestupným rokem o jeden den delším. Tento zádrhel vzniká proto, že doba oběhu Země kolem Slunce a doba její rotace kolem své osy nejsou v poměru celých čísel. Protože však ani doba oběhu Země a Měsíce není v poměru celých čísel, je tak obtížné sladit sluneční a měsíční (lunární) kalendář. Měsíc se každým den zpožďuje oproti pohybu hvězd asi o 13°. Slunce má tento zpětný pohyb vůči hvězdám mnohem menší, asi 1° za den. Každý lunární rok (měsíc 29,5 dne) je kratší o cca. 11,5 dne než rok solární. Islámský lunární kalendář to ignoruje a tak nemá „zimní“ a „letní“ měsíce, ale postupně náš kalendář předbíhá. Židovský lunisolární kalendář vkládá většinou každý třetí rok jeden měsíc navíc. Přestupný rok má tedy 13 měsíců.

Podivné materiály

Malá britská firma Surrey Nanosystems představila materiál, ze kterého téměř doslova přechází zrak. Látka nazvaná komerčním názvem Vantablack je ta nejčernější černá na světě. Odráží méně než dvě promile dopadajícího světla, mnohonásobně méně než černá barva. Materiál Vantablack tvoří „les“ uhlíkových trubiček s rozměry zhruba v řádech nanometrových. Nanometr je miliardtina metru a vejdu se do něj zhruba desítky atomů (záleží samozřejmě na tom, o který prvek jde). Nanotrubičky stojí víceméně kolmo na podložce a slouží jako past na přilétající fotony, které se mezi nimi odráží tak dlouho, než je některý z uhlíkových atomů pohltí. I když se to třeba při pohledu na snímky z elektronového mikroskopu u našeho článku nemusí zdát, materiál je pro fotony velmi dobře prostupný. Konce trubiček trefí jen malý zlomek fotonů (ty zmiňované promile), které se pak odráží zpátky do prostoru a je možné je zachytit. <http://jdem.cz/b8dc22>

Uhlíkatý materiál představený německými vědci má hmotnost jen pár set gramů na metr krychlový. Přesto se vám v ruce nerozpadne. V podstatě jde o síť tenkých uhlíkových vláken. Metr krychlový této "pavučiny" činí méně než 200 gramů. To znamená, že téměř každý z nás by dokázal zvednout krychli s hranou o délce pět metrů (ta by vážila cca 25 kg). Hlavně díky tomu, že aerografit je z větší části to, co jeho název napovídá: vzduch. Jednotlivá uhlíková vlákna mají mezi sebou spoustu volného prostoru. Je poměrně pevný i pružný: zvládne kompresi do mnohonásobně menšího objemu a vlákna se znovu narovnají. Hlavní použití ale dnes skýtají aerogely (není jenom jeden) jako tepelná izolace, protože v téhle roli jsou velmi účinné. Největší potíž je kromě ceny v tom, že se materiál znehodnocuje v přímém styku s vodou. Aerogel je totiž v podstatě gel zbavený vody tak pomalu, že si zachová svou strukturu. Ve styku s vodou se vrací ke své gelové podstatě. Problém lze do jisté míry obejít, ale není to úplně jednoduché. <http://jdem.cz/b8dc38>

Dar času

Na smrtelné posteli si Alexander Veliký údajně svolal své generály a sdělil jim svá poslední tři přání:

- 1) Až zemřu, ať nejlepší lékaři nesou moji rakev
- 2) Celé moje nashromážděné bohatství, peníze, zlato a šperky ať jsou rosypany podél cesty k hřbitovu
- 3) Mé ruce budou volné a budou viset tak, aby je všichni viděli

Jeden z generálů byl překvapen tímto neobvyklým přáním a tak požádal vojevůdce o vysvětlení a ten mu řekl:

- Chci, aby ti nejlepší lékaři nesli rakev na důkaz toho, že až nadejde čas podívat se smrti do očí, tak ani ti nejlepší lékaři na světě nemají moc uzdravovat

- Chci, aby moje poslední cesta byla pokryta poklady tak, aby každý viděl, že materiální bohatství získané na zemi, zůstává na zemi
- Chci, aby až mě ponosou se mé ruce volně houply ve větru a to proto, aby lidé pochopili, že jsme přišli na tento svět s holýma rukama a s holýma rukama ho opouštíme. Že ten nejcennější poklad jsme si již vyčerpali – a to je náš čas.

A tak to bohužel je.

Vklad neandrtalců

Před 60 tisíci lety vyrazili naši afričtí předci na expanzi z Afriky do Evropy a Asie. V Evropě se setkali s neandrtálci a několik tisíciletí tam s nimi koexistovali. Dnes už máme důkazy, že se s nimi také křížili. Vědci začínají do „dědictví po neandertálcích“ teprve pronikat. Jsou mezi nimi i takové vlohy, které našim předkům žijícím v drsném světě ledových dob prospěly, ale my na toto dědictví doplácíme civilizačními chorobami. Proč neandrtálci nakonec vyhynuli a jaká podíl má na tom homo sapiens je doposud v oblasti hypotéz.

Homo sapiens se po tisíciletí vyvíjel ve východní Africe. Ve vyšších zeměpisných šířkách Evropy a Asie narážel v ledových dobách na podmínky, pro které nebyl ze své horké domoviny vybaven. Zdá se, že právě neandertálské geny posilující ochranné funkce kůže i tělesného ochlupení stejně jako některé geny měnící metabolismus pomohly našim předkům k rychlému osídlení pro ně jinak krajně nehostinných končin. Výsledky zveřejněné v časopise Science prokázaly, že neandertálské dědictví není nijak závratné (2-4% genů), ale na naše zdraví má nezanedbatelné efekty. Jedna takto zděděná vložka zajišťovala neandertálcům rychlejší srážení krve. To byla jistě výhodná vlastnost pro lidi, kteří mohli snadno přijít k úrazu při lovu velkých zvířat. Snížila rovněž riziko vykrvácení při porodu. Neandertálky byly zřejmě k porodním komplikacím náchylné, protože jejich novorozenci měli poměrně objemnou mozkovnu. Pro člověka 21. století je však stejná vložka přítěží, protože zvyšuje riziko vzniku krevních sraženin v cévách a ty mohou vyvolat mozkovou mrtvici nebo srdeční infarkt. Těchto zdravotních komplikací přibývá s věkem a neandertálce zřejmě netrápily. Čelili tolika rizikům, že většinou umírali mladí.

Další neandertálské geny zvyšují u dnešních nositelů rizika duševních depresí vyvolaných narušením chodu vnitřních biologických hodin.

Jiná nepříjemnost zděděná po neandertálcích vyplývá z nižší aktivity genu, který je zodpovědný za vstřebávání vitamínu B1. Základ neandertálského jídelníčku tvořilo maso bohaté na tento vitamin a neandertálci si mohli plýtvání vitamínem dovolit. Nám může snížený přísun vitamínu B1 zadělavat na zdravotní problémy. Podobně je tomu s trojicí neandertálských genů, které posilují imunitní systém proti nákaze bakteriemi, plísněmi a různými cizopasnými. V době, kdy pravěcí Homo sapiens pronikali na nové území a střetávali se s novými původci chorob, byla taková posila imunitního arzenálu vítaná. Dnes, kdy jsme se většiny parazitů a původců chorob zbavili zlepšenou hygienou, očkováním a léky, může příliš silný imunitní systém zvyšovat rizika alergií. Tyto neandertálské geny mohou rovněž přispívat ke vzniku autoimunitních chorob, jako je třeba cukrovka prvního typu nebo roztroušená skleróza, při kterých imunitní systém napadá některé buňky vlastního organismu. *dle netu*

Žijeme paradoxně v krásné době

Tak jsem si tuhle uvědomil v jaké krásné, bohaté a svobodné době to žijeme. Ano u nás v ČR! Prvním náznakem byly články na iDnes, kdy u nás žijící

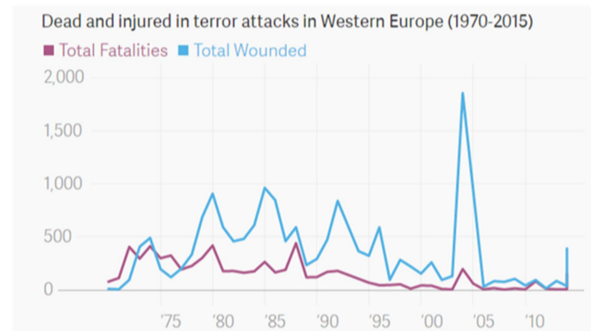

cizinci líčí život mezi námi a taky nás Čechy. Většinou zaznívá překvapení, do jakého klidného, názorově tolerantního, státu se to přistěhovali, kde lidé se nepletou do toho, jak jiní žijí. Uvědomil jsem si, že máme velkou svobodu vyjádřit svůj názor a politická korektnost nás ještě úplně nesvázala. Můžeme potraty nebo homosexuály, ale také nemusíme. Co na tom, že politici se nesmířitelně hašteří? Vždyť je to jejich povolání. Ano mohou hlásat své názory, zakládat kluby a sdružení. Na našich ulicích je relativně bezpečně, ve srovnání s některými destinacemi. Školní vzdělání a zdravotnictví prakticky solidárně zadarmo. Ekonomika roste a máme druhou nejmenší nezaměstnanost v EU. Pozorujte někdy nákupní vozíky u pokladen v supermarketech. Na našich nádražích a náměstích se neodpalují sebevražední atentátníci a těch pár muslimů, kteří k nám přijedou, utrácejí peníze v lázních a nanejvýš udělají trochu nepořádku v parku. Nenahánějí naše děvčata. Zatím se imigranti nepřerozdělují.

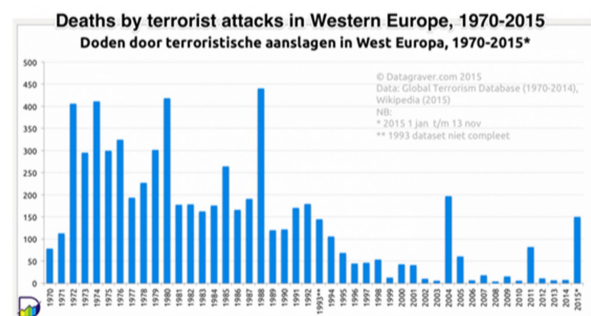
To je přece fantastické a v rutinním běhu dní a našemu sklonu k podceňování a brblání si to ani nestačíme uvědomit. Tím spíš, že je to možná dočasné, zlatá léta, na která budeme jednou vzpomínat. Tak si je koukejte užívat.

O terorismu věčně

V těchto letech se hodně mluví o terorismu a člověk má pocit, že ho stále přibývá a je to horší a horší. Kupodivu tomu tak není a může za to perfektní mediální servis a internet, kdy do pár minut víme o všem, co se ve světě šustne. Překvapily mě grafy, které ukazují počty obětí a zraněných v západní Evropě od sedmdesátých let minulého století.

Horní křivka je počet zraněných a dolní počet obětí. Obdobně na druhém grafu, kde jsou počty obětí teroristických útoků. Jak je to možné? No tehdy to

nebylo fanatické náboženské, ale nacionalistické či levicové hnutí (Severní Irsko IRA, Baskicko ETA či Rudé brigády).

A represivní orgány dneška jsou tedy docela úspěšné. Možná k tomu přispívá i to, že se zvolna naplňují Orwellovy vize a *Velký Bratr* má o všech svých ovečkách mnohem lepší přehled.

Budeme se muset rozhodnout, buď se vzdát naprosté většiny svých svobod, být neustále monitorováni (a je jasné, že tyto informace budou v našem korupčním prostředí zneužívány), podrobován bezpečnostním opatřením, a nebo se smířit s občasnými oběťmi teroristických útoků. Stejně jsme se už dříve smířili se stejně tak zbytečnými oběťmi na silnicích a jinde. Na silnicích v r. 2015 u nás zahynulo 669 lidí. Je to cynické, ale toho počtu by teroristé jen tak nedosáhli. Jak by reagovali teroristé, kdyby zprávy o atentátech a jejich útocích byly sotva zmiňovány a když tak malými písmenky na vnitřních stranách, jako je tomu s dopravními nehodami? Ony i velmi malé pravděpodobnosti budí hrůzu, ale znáte osobně někoho, koho zavraždili, spadl s letadlem nebo vyhrál víc, jak milion?

Navíc si uvědomme, že terorismus je jen metoda, není to ideologie sama o sobě. Někdo ji praktikuje z nejrůznějších důvodů a boj proti terorismu znamená vždy boj proti někomu.

Každá smrt je smutná, zejména ta zbytečná, ale stejně tak má velkou cenu svoboda milionů lidí. I občané by měli k tomuto dilematu říct své.

Ještě k hloupostem politické korektnosti:

Až o vánocích poběží v televizi oblíbená vánoční komedie *Láska nebeská*, vychutnejme si pořádně okamžik, kdy v ní děti předvádějí školní hru o Jezulátku. Může to být totiž naposled, některé anglické školy ji už nahrazují obecnějšími kusy – aby prý neranily nositele jiné víry.

Také se rychle pokochejme slavným obrazem Henriho Rousseaua z roku 1897 Spící cikánka – než ho přejmenují. V amsterdamském muzeu už začali, z Malé černošky je Dívka s vějířem. Název tam změnilo na dvě stě historických děl s původními výrazy černochoch, mohamedán, Eskymák, indián nebo Hotentot – s odůvodněním, aby neurážely návštěvníky z ciziny.

Co se stane třeba z filmů s Vinnou, když místo indiánů rází termín původní Američané. Představa, jak Old Shatterhand ohlašuje kavalerii rudých náčelníků slovy „Nestřilejte, původní Američané jedou“, vypadá absurdně.

A jak se budou v klasické literatuře nahrazovat termíny jako „ten hnusný špinavý negr“?

Co napravíme dál? William Shakespeare se předělá, Othello nebude mouřenín a z *Kupce benátského* se vyškrtne židovský lichvář Shylock. Opereta Johanna Strausse mladšího *Cikánský baron* přebásní titulní skladbu na „Romský baron jsem já, mě každá Romka zná“

Kdo si v lahůdkářství poručil deset deka cikánky, bude rasista, stejně jako host vinárny, jenž si u kapely objedná cikánský čardáš.

Na některých právnických fakultách nelze pořádně vyučovat právo týkající se znásilnění, protože některé studentky protestují proti tomu, aby se používalo slovo „znásilnění“, protože je traumatizuje.

Jak o korektnosti říká Olga Pavlíková: „Zabývá se hnidopišením v pojmech, které jsou v normální komunikaci jednoznačné, tudíž vyjadřují i nepříznivé postoje a názory. Politická korektnost se zabývá nikoliv obsahem těchto pojmů, ale jejich vytlačení s odkazem na to, že mohou být určitými lidmi vnímány jako urážlivé či diskriminační.“

Celý tento trend je propojen s úchylnou orientací na práva nejrůznějších skupin lidí, která byla tímto trendem vytvořena, ačkoliv tato práva ve skutečnosti neexistují. Co si myslet o názoru, že když všechna negativní slova vytěsníme z jazyka, zmizí i z života to problematické?

Politická korektnost je nadstavbou tupé byrokracie. Pro nemyslicí a hloupé, ale ve vlastních očích veledůležité lidi, je politická korektnost geniální šplhací lano,

Práva menšin jsou jiným bludným plodem politické korektnosti. Každá menšina má samozřejmě stejná práva, jaká má většina, a tím to ale končí. Politická korektnost je velmi nekorektní v tom, že si sama vyjme z množiny menšin pouze nějaké menšiny a těmto potom věnuje nadstandardní péči, kterou umí dovést ad absurdum.“

Příznačná pro politicky korektní ideologii je potřeba identifikace „obětí“, tedy toho „slabšího“, a jeho se pak ze zásady zastávat, ať už je v právu nebo ne.

Bílí američtí studenti si stěžují, že při zkouškách na vysokou školu jsou protežováni černoši, hispánci a homosexuálové před bílými heterosexuály. Strach, že budou nařčeni z rasismu nebo homofobie a vyhození, nutí ty, kteří o přijetí na školu rozhodují, aby upřednostňovali příslušníky menšin. Černý homosexuál je tedy před bílým heterosexuálem zvýhodněn hned dvakrát.

Před nějakým časem bylo v jižních státech USA shledáno oficiálně urážlivým (a tím pádem i zakázaným) vyvěšovat vlajku konfederace, protože by se pravníci původních otroků mohli cítit deprivováni.

Ze všech cikánů se nestali Romové o čemž svědčí humorně absurdní příběh z netu: V Českém Krumlově je hospoda, která nese název *Cikánská jizba*. Provozuje ji příslušník této národnosti a místní si ho chválí, že výborně vaří, dává plnou míru piva a nešidí. Když se ho jeden turista, jemuž zřejmě politická korektnost už vymyla mozek, pohoršeně zeptal, jak je možné, že se hospoda nejmenuje Romská jizba, majitel mu odpověděl: „Podívej, mladej, Romové jsou ti, co kradou okapy a choděj si na ‚socku‘ pro dávky. Ale já jsem vždycky byl a budu poctivej cikán, moje

děti jsou cikáni a mí vnuci jsou taky cikáni. A Romové – ti mi sem nesměj!“ Těžký oříšek pro politicky korektní antirasisty a přívržence pozitivní diskriminace.

Realita prostě není a nebude politicky korektní a její poznání rovněž ne. Pravda však není pro politické korektníky vůbec důležitá, ostatně na ni ani nevěří. Hájit pluralitu stejně hodnotných pocitových mínění bez nároku na pravdivost je přednější, než hledat pravdu samu. Korektníci nehledí na realitu, ale jen na svou představu fungování lidské společnosti. A zahledění do svého snu, obviňují bílou západní civilizaci ze všeho světového zla.

„Společnost se vzdala rozumové úvahy ve prospěch citovosti a pravdu podřídila dobrotě,“ říká Anthony Browne.

Zkrátka politická korektnost je jasným příznakem úpadku euro-americké civilizace a jedním z příznaků jejího ústupu ze světového výsluní kamsi k zapomnění v rámci opětovného nástupu Asie. *dle netu*

Co se na medicíně neučí ...

Posteskl si mladý lékař staršímu kolegovi: „Těch chorob je tolik, jak je mám poznat?“

Zkušenější lékař se usměje a říká: „Přijde kuřák, řekneš mu, že to má z kouření. Ožralovi, že z chlastu. Přijde tlustoch, hodíš to na obezitu. U chci páka na podvýživu. Když v práci dře nebo je sportovec, tak to prohlásíš za přetížení nebo přetřénování. Usedlému řekneš, že je to z nedostatku pohybu. Mladému, že jde o růstové problémy. Starému, že je to ve stáří normální. A co máš říci masožravým, vegetariánům, opáleným a neopáleným, to už snad chápeš sám, vždyť na co bys jinak měl ten čerstvý diplom. Vyúčtuješ si měření krevního tlaku a poplatky a hlavně mu nakonec předepíšeš hrst prášků od nejlépe platícího dealera. Když přitom bude remcat, že mu minule po těch práscích bylo hůř a že mu nepomáhají, tak mu řekneš, že lékař jsi ty a ne on, že musí něco vydržet, že začnou zabírat až po delším čase, že je určitě bral nepravdělně nebo že je asi zapíjel alkoholem a ať je určitě bere dál. Když bude hodně otravný, vyměníš mu je za prášky od druhého nejlépe platícího dealera, poznamenáš, že tyto už jsou ty vůbec nejlepší, že jsou ze Švýcarska, a budeš se u toho tvářit, jako bys mu je platil ze svého.“

Mladý: „Co ale když přijde zcela průměrný nekuřák?“

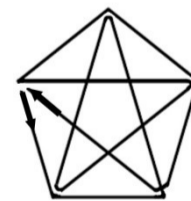
Zkušený: „No potom ho, podle své nálady, buď prohlásíš za hypochondra a vyhodíš ho hned, nebo řekneš, že je to psychosomatické, a přihraješ ho kamarádovi psychiatrovi.“

Mladý: „Ale co když se ho ani potom nezabavím?“

Zkušený: „V takovém případě ho pošleš na kolečko odborných vyšetření. A máš od něj pokoj nejmiň na rok. A kdyby i to náhodou přežil a ještě se k tobě vrátil, už bude dávno mít jiné starosti, nevzpomene si ani, jak se jmenuje, natož aby tě otravoval, že chce nějakou diagnózu a léčbu.“

Mladý: „Díky za rady, nepochybně ze mne bude výborný lékař.“ *z netu*

Společenská rubrika – zemřela na úbytě, aneb jste moc laxní...

Řešení úlohy: Přišli jste na to?

A slovo závěrem

Doufám, že už máte vyhlídnutý ten svůj kvetoucí strom, jablono, či peckovici, v krajním případě dobře poslouží i okrasná sakura, abyste pod ním políbili tu svou a zabezpečili tak její plodnost, hydrataci a mladistvý zjev po celý rok. Platilo to za Keltů a platí to i dnes. Nemá smysl mudrovat nad moudrostí předků, oni dobře věděli, co činí. Taková dobře políbená žena se pak dovede odvděčit a je to hned znát. Na rozdíl od těch, které jen smutně vzdychnou, tak ten můj se na mě zase letos vykašlal. No počkej, až budeš chtít...

Ostatně ženy budou ještě dobře naloženy a rozlétány z veselí filipo-jakubské noci posledního dubna a tak vše jistě proběhne k oboustranné spokojenosti.